

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **L. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Zábržem
sídlem Veveří 486/57, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2018 č.j. 24179-8/2018-900000-315, ve věci spotřební daně z tabákových výrobků

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 22.2.2018 č.j. 2032-5/2018-570000-32.1 o stanovení žalobcovy odpovědnosti za zaplacení spotřební daně z tabákových výrobků za zdaňovací období května 2015 společně a nerozdílně s plátcem daně J. S.
2. Žalobce namítl, že rozhodnutí žalovaného a zejména rozhodnutí správce daně trpí vadou, když odkazuje na platební výměr č.j. 40552/2017-570000-32.1 (jímž byla spotřební daň za květen 2015 stanovena J. S.), neboť výrok zmíněného platebního výměru byl nahrazen rozhodnutím žalovaného ze dne 10.7.2017 č.j. 28166-2/2017-900000-304.2, jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 Af 100/2017. Dále žalobce namítl, že se žalovaný řádně nevypořádal s účastí žalobce v daném případě a s pojmem „podíl na skladování či dopravě vybraných výrobků“. Žalovaný vykládá tento pojem příliš extenzivně – žalobce byl zaměstnancem J. S., nebyl přítomen nakládání, věřil svému zaměstnavateli, řídil se jeho pokyny, veškeré doklady vyřizoval pan S. Žalobce neměl ani nemohl mít úmysl spáchat jakoukoli nepovolenou činnost. Žalobce přirovnal pracovní vztah ke vztahu leasingové společnosti, s tím, že je judikováno, že leasingová společnost, ačkoli se také podílí na dopravě, se zásadně nemůže stát plátcem spotřební daně (rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ ze dne 29.7.2016 č.j. 4 Afs 38/2016-60). Pro dokreslení žalobce uvedl, že nyní pracuje opět jako řidič mezinárodní kamionové dopravy, která přepravuje ovoce a zeleninu, pro žalobce je nereálné, aby kontroloval každou jednotlivou krabici se zbožím, a není to jeho povinností.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že zmiňovaný platební výměr byl formálně změněn rozhodnutím o odvolání a stal se pravomocným. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky jsou shodné s odvolacími, odkázal žalovaný na obsah napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodoval bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že spotřební daň z tabákových výrobků za měsíc květen 2015 byla vyměřena J. S. v souvislosti s dopravou cigaret bez platných tabákových nálepek (kontrola hlídkou v Třanovicích dne 12.5.2015), a to platebním výměrem č.j. 40552/2017-570000-32.1. Soudu je známo z úřední činnosti, že o zmíněném platebním výměru a na něj navazujícím rozhodnutí odvolacího orgánu rozhodoval zdejší soud (rozsudek ze dne 17.10.2018 č.j. 22 Af 100/2017-32 o zamítnutí žaloby) a následně též NSS (rozsudek ze dne 15.1.2019 č.j. 4 Afs 369/2018-22 o zamítnutí kasační stížnosti J. S.) a Ústavní soud (rozhodnutí ze dne 22.10.2019 sp. zn. III.ÚS 1110/19 o odmítnutí ústavní stížnosti J. S.). Již při přezkumu citovaného platebního výměru se zdejší soud zabýval námitkou nahrazení výroku rozhodnutím odvolacího orgánu a dospěl k závěru, že

nabízení výroku lze jednoznačně podřadit pod jeho změnu, tedy pod ustanovení § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Mění-li totiž odvolací orgán prvostupňový výrok, pak ho v té změněné části nahrazuje. Zvolil-li tedy žalovaný při změně prvostupňového rozhodnutí –platebního výměru - způsob této změny tím, že prvostupňový výrok nahradil výrokem svým, postupoval sice způsobem, který plně neodpovídá dikci § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu, nicméně žalobci tímto způsobem rozhodnutí nevznikla žádná újma, neboť z napadeného rozhodnutí je naprosto zřejmé, že žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil, a jak. Krajský soud nemá žádný důvod, proč by se měl od svého předchozího závěru odchýlit v nyní přezkoumávané věci, takže k první žalobní námitce uzavírá, že správním orgánům nic nebránilo v tom, aby v žalobcově případě odkázaly na existující, pravomocný platební výměr č.j. 40552/2017-570000-32.1.

6. Pokud jde o žalobcovy námitky týkající se jeho podílu na dopravě vybraných výrobků, soud z obsahu správních spisů zjistil, že rozhodnutím správce daně ze dne 22.2.2018 č.j. 2032-5/2018-570000-32.1, ve znění napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.12.2018, bylo stanoveno, že žalobce odpovídá společně a nerozdílně s J. S. za spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období května 2015, a to jako osoba podílející se na dopravě ve smyslu § 4 odst.1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., v rozhodném znění (dále jen „ZSD“). Žalobce, zastoupen ve správním řízení stejným zástupcem jako nyní v řízení před soudem, vznášel již v průběhu správního řízení stejné námitky jako nyní v žalobě, a správní orgány se jimi zabývaly v odůvodnění rozhodnutí obou stupňů. Žalobce tyto námitky v žalobě zopakoval, aniž by reagoval na argumentaci uvedenou zejména v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného. Krajský soud proto zdůrazňuje, že žalobce byl onoho dne 12.5.2015 řidičem nákladní soupravy, v níž byly nalezeny cigarety bez platných tabákových nálepek, jakožto řidič měl mj. povinnosti podle zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zejména - v souvislosti s daným případem - zajistit bezpečnou přepravu nákladu a přesvědčit se, zda není překročena povolená hmotnost vozidla, a to bez ohledu na skutečnost, zda vozidlo řídí v postavení zaměstnance či jako osoba samostatně podnikající. Soud má za to, že žalovaný odůvodnil rozhodnutí logicky a přesvědčivě, což platí také pro odmítnutí žalobcova přirovnání k leasingové společnosti jako nepřiléhavého (viz str. 11 napadeného rozhodnutí). Podle názoru soudu se žalovaný nedopustil extenzivního výkladu pojmu „podílet se na dopravě“, když žalobce nebyl osobou, která by se dopravě „jen přiblížila“, nýbrž byl přímo řidičem daného vozidla. Soud souhlasí také s argumentací žalovaného, že v případě události ze dne 12.5.2015 by žalobce byl schopen odhalit nesrovnalosti týkající se nákladu (návěs nebyl zaplombován a ani uzamčen, tabákové výrobky byly umístěny v návěsu hned za řadami pneumatik), aniž by musel kontrolovat „každou jednotlivou krabici se zbožím“. S ohledem na dlouhodobou, setrvalou judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví připomíná krajský soud zásadu, že rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31.8.2005 č.j. 6 As 45/2004-84), a uzavírá, že ani druhý okruh žalobních námitek není důvodný, když byly již dostatečně a správně vypořádány správními orgány.
7. Soud tedy zamítl žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.
8. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s.ř.s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. prosince 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu